

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 5C/13/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312222291
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2312222291.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní pred sudkyňou JUDr. Táňou Šefčíkovou, v právnej veci žalobcu: E. kancelária poisťovateľov, B.: XX XXX XXX, so sídlom R. XXB, R., zastúpená advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému 1/: R. L., narodenému XX.XX.XXXX, bytom U. E. XX/X, E., s korešpondenčnou adresou E. E. XX, XXXX O. SG, H. a žalovanému 2/: A. A., narodenému XX.XX.XXXX, bytom M. M. T. XX, U. Zámky, zastúpenému JUDr. Martinom Gancznerom, advokátom, IČO: 42117097, so sídlom Forgáčova bašta 7, Nové Zámky, o zaplatenie 20.130,74 s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

I. Návrh žalovaného 2/ na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. XT/XXX/XXXX, z a m i e t a.

II. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 10.065,37 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 4.409 Eur od 26.06.2012 do zaplatenia a vo výške 8,75% ročne zo sumy 5.656,37 Eur od 08.10.2013 do zaplatenia, to všetko do 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobu v časti istiny 10.065,37 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 4.409 Eur od 26.06.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 5.656,37 Eur 22.01.2013 do zaplatenia a vo výške 8,75% ročne zo sumy 5.656,37 Eur od 22.01.2013 do 07.10.2013, z a m i e t a.

IV. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa ako právnická osoba zriadená zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) návrhom doručeným súdu dňa 13.09.2012 (pôvodne iba) proti žalovanému 1/ domáhal vydania platobného rozkazu na sumu 8.818 Eur, spolu s úrokom z omeškania 9% ročne z uvedenej sumy od 26.06.2012 do zaplatenia. Nárok žalobca uplatnil z titulu plnenia z poistného garančného fondu poškodenému, G. D., ktorému bola pri dopravnej nehode, ktorú zaviniel žalovaný 1/ spôsobená ujma na zdraví. Držiteľom vozidla Y. NZ-XXXDH, zn. Opel, ktorým dňa 12.09.2009 bola spôsobená dopravná nehoda (ďalej len „vozidlo“) je žalovaný 2/. Žalobca však uplatnil nárok len voči žalovanému 1/, pretože mal za to, že vozidlo bolo žalovanému 2/ odcudzené. Žalobca plnil za žalovaného 1/, keďže k vozidlu nebolo ku dňu dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poukázal na aplikáciu § 3 ods. 1, § 24 ods. 2, § 24 ods. 7 zákona o PZP, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

2. Dňa 08.10.2012 súd vydal platobný rozkaz v zmysle návrhu žalobcu. Podaním doručeným súdu dňa 30.01.2013 žalobca navrhol vstup ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného, a to držiteľa vozidla, keďže nie je jednoznačne preukázané, že by žalovaný 1/ použil vozidlo bez vedomia žalovaného 2/. Žalobca zároveň rozšíril žalobu o ďalšie plnenie hradené žalobcom z poistného garančného fondu poškodenému dňa 23.10.2012 vo výške 11.312,74 Eur z titulu škody na vozidle poškodeného. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania 8,75% ročne z uvedenej sumy odo dňa 22.01.2013 do zaplatenia. Žalobca poukázal na aplikáciu § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa špecifikácie žalobcu celková žalovaná suma 20.130,74 Eur pozostáva z nasledovných nárokov: 2.383 Eur predstavuje náhradu poškodenému G. D. za sťaženie spoločenského uplatnenia, 6.435 Eur predstavuje náhradu poškodenému za bolestné, 7.125,53 Eur predstavuje náhradu nákladov vynaloženú na zdravotnú starostlivosť a suma 4.160,21 Eur predstavuje náhradu nákladov v súvislosti s poškodením motorového vozidla poškodeného.

3. Uznesením č.k. 5C/13/2013-191 zo dňa 26.02.2013 súd pripustil vstup žalovaného 2/ do konania a pripustil zmenu žaloby tak, že žalobca sa domáha zaplatenia sumy 20.130,74 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 8.818 Eur od 26.06.2012 do zaplatenia a 8,75% ročne zo sumy 11.312,74 Eur od 22.01.2013 do zaplatenia. Uznesením č.k. 5C/13/2013-192 zo dňa 26.02.2013 súd zrušil platobný rozkaz zo dňa 08.10.2012. Žalovaný 2/ sa odvolal voči výroku uznesenia č.k. 5C/13/2013-191, ktorým bol pribratý za účastníka konania s tvrdením, že on za škodu nezodpovedá, keďže s dopravnou nehodou nemá nič spoločné a žalovaný 1/ použil motorové vozidlo proti jeho vôli. Predmetné motorové vozidlo bolo poistené v KOOOPERATIVA poisťovňa a.s. od roku 2007. Uznesením č.k. 5C/13/2013-213 zo dňa 24.09.2013 súd ustanovil žalovanému 1/ opatrovníka, pretože nebolo zistené kde sa žalovaný 1/ zdržiava. Opatrovník žalovaného 1/ sa k odvolaniu žalovaného 2/ vyjadril tak, že tento podal trestné oznámenie na žalovaného 1/ iba z dôvodu, že poisťovne začali vymáhať škodu. Nebolo preukázané, že došlo k zániku poistenia z dôvodu neplatenia poistného. Žalobca poukázal na ust. § 438 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého držiteľ a vodič zodpovedajú za spôsobenú škodu spoločne a nerozdielne. Odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v časti pripustenia vstupu žalovaného 2/ do konania, keďže súd v danom prípade skúma len procesnú stránku veci, neskúma existenciu právneho vzťahu. Uznesením č.k. 5C/13/2013-252 zo dňa 07.10.2014 na návrh žalobcu prerušil konanie do právoplatného skončenia trestného konania vedeného pod ČVS-ORP-197/OVK-NZ/2011. Predmetné uznesenie odvolací súd na odvolanie žalovaného 1/ zrušil.

4. Súd otvoril pojednávanie dňa 12.10.2017, na ktorom žalobca zotrval na žalobe v celom rozsahu. Súd vec predbežne posúdil tak, že na danú vec bude aplikovať § 420 ods. 1, 2, § 427 ods. 1,2, § 430 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z., § 24 ods. 2, písm. b) uvedeného zákona, § 24 ods. 7 uvedeného zákona. Medzi stranami je nesporné, že dopravná nehoda sa udiala dňa 12.09.2009, poistné je splatné v prvý deň poistného obdobia, teda za rok 2009 bolo splatné 01.01.2009, úhrada poistného bola uskutočnená dňa 11.02.2009. Spornou skutočnosťou je existencia zmluvného vzťahu medzi žalovaným 2/ a spoločnosťou L. poisťovňa a.s. Z uvedeného dôvodu je spornou aktívna legitímácia žalobcu. Súd vykoná dokazovanie s ohľadom posúdenia prípadnej spoločnej zodpovednosti žalovaných. V priebehu konania okrem vykonania listinných dôkazov, súd uskutočnil výsluchy strán a svedkov navrhnutých stranami.

5. Svedkyňa G.. E. A., manželka žalovaného 2/ uviedla (pozn. súdu: mená osôb boli zamenené za procesné strany), že v čase dopravnej nehody asi v roku 2009, ročné obdobie alebo bližšie časové okolnosti nevedela určiť, boli na večeri s vtedajším priateľom, žalovaným 1/ v hoteli E. v Nových Zámkoch s tým, že tam prišiel žalovaný 2/ s požiadavkou, že či si môže zobrať auto, ktoré nešpecifikoval, na diskotéku do Komárna. Kľúče si nepýtal. Kľúče od auta sa podľa jej vedomosti vo všeobecnosti nachádzali na recepcii v šuplíku, ale neoverovala si v ten deň či tam kľúče boli. Žalovaný 2/ nešiel preveriť kľúče potom, čo mal zakázať žalovanému 2/ použiť vozidlo. Vedela o aute, ktoré bolo odstavené za hotelom, Opel Omega. Vozidlo užíval manžel. Nevie či vozidlo užíval aj žalovaný 1/, resp. iní. Nepamätá, že by vozil ju a jej manžela. V tom čase mal žalovaný 2/ iba dve vozidlá, jedno užíval on a druhé odstavené. Žalovaný 1/ povedal, že absolútne nie, na to sa žalovaný 1/ otočil a odišiel. V reštaurácii okrem ich troch bol aj čašník, ktorého meno nevedela uviesť. Nebola svedkom toho, že by si žalovaný 1/ chcel požičať vozidlo aj v iný deň. Vedela o tom, že žalovaný 1/ býva v hoteli, ale inak nevie čo v hoteli robil.

6. Žalovaný 2/ vo svojom výsluchu uviedol, že súhlasí s tým, čo povedala manželka. V období čase od 01.01.2009 do dopravnej nehody t.j. 12.09.2009 neobdržal zo strany L. žiadnu písomnú komunikáciu. Je pravda, že poisťné uhradil oneskorene 11.02.2009, o auto sa nezaujímal, keďže v uvedenom čase používal iné vozidlo. Asi až v októbri 2009 sa mu ozvala poisťovňa s tým, že mu mala byť uložená pokuta pre oneskorené oznámenie dopravnej nehody. Následne navštívil pobočku, pričom zamestnanec L. mu žiadnym spôsobom neuviedol, že v danom čase nemal uzatvorenú platnú poisťnú zmluvu. Od tohto času až do r. 2011 prebehla komunikácia s L. výlučne iba ohľadne škodovej udalosti. Opätovne bez toho, aby bol upozornený, že malo dôjsť k skončeniu poisťnej zmluvy. To, že údajne nemal poisťnú zmluvu mu L. oznámila písomne až v r. 2011. Karty poistenia poisťovňa posielala asi v decembri, ak ich obdržal, tak ich dal do vozidla. Vozidlo nezveril žalovanému na neobmedzené používanie. Vozidlo používal on, ale v danom čase ho nepoužíval, keďže mal iné vozidlo. Nevie o iných ľuďoch, ktorí by ho používali, možno rodinní príslušníci. Na otázku či vozidlo niekedy požičal žalovanému 1/ uviedol, že išli spolu, nepamätá si, či ho použil aj žalovaný 1/ sám. Trestné oznámenie podal až po dvoch rokoch, pretože k procesným úkonom bol zavolaný až po roku po dopravnej nehode a tiež mu žalovaný 1/ sľúbil, že mu uhradí škodu. K dnešnému dňu nemá vozidlo, doklady ani peniaze. Vozidlo neodhlásil z evidencie, neplatí zákonné poistenie. Nepamätá sa, že by v trestnom konaní uviedol, že vozidlo používal žalovaný 1/. Kľúče od vozidla boli v šuplíku na recepcii, ktorý nebol zamknutý.

7. Žalovaný 1/ v rámci výsluchu uviedol, že pre žalovaného v 2/ pracoval na základe ústnej dohody od začiatku r. 2008, s tým, že k pozícii, ktorú vykonával patrilo aj vozidlo, ktoré prevzal z užívania predchádzajúceho prevádzkara, ktorý vykonával podobné úlohy ako on pre žalovaného 2/. Jeho úlohy pozostávali z nákupov, prevádzkaniu zamestnancov herne, žalovaného 2/, keď požil alkohol a využíval ho aj na súkromné účely. Žalovaný 2/ mu vozidlo zveril spolu s kľúčmi, ktoré mal vždy pri sebe. Doklady od vozidla boli vždy uložené vo vozidle a nenosil ich so sebou. Kartičky poistenia začiatkom roku 2009 obdržal v obálke, nevie od koho. Žalovaného 2/ sa niekedy v polovici roka 2009 dotazoval či má aj potvrdenie o zaplatení poisťného a ten uviedol, že potvrdenie má v účtovníctve. Do dopravnej nehody aj bol zastavený políciou, nemal absolútne žiadnu vedomosť o tom, že by nemalo byť uzatvorené poistenie. V deň dopravnej nehody pomáhal C. pri príprave guľáša, na mieste asi 100 m vzdialenom od hotela E., po 20.00 hod. išiel do hotela, kde sa osprchoval, upravil a asi pred 21.00 hod. opúšťal hotel s tým, že určite nestretol žalovaného 2/ s manželkou. Spochybňuje, že v danom čase bola reštaurácia otvorená, určite bola otvorená recepcia, bola tam prítomná recepčná B. E., nikoho iného nestretol, dokonca si myslí, že nestretol ani recepčnú, len vie, že vtedy robila, mala nočnú. Následne nastúpil do vozidla, išiel do G., čo potvrdil aj C., tam bol max. 10 minút a následne sa vydal na cestu do Komárna za účelom vyzdvihnutia známych. Ešte predtým ako ich vyzdvihol sa stala dopravná nehoda. Po dopravnej nehode ho navštívil v nemocnici žalovaný 2/ so svedkyňou A., bolo to v priateľskom duchu. Po návrate z nemocnice ho žalovaný 2/ vyzval, aby oznámil škodovú udalosť poisťovni. Vozidlo používal neobmedzene. Keď ho mienil použiť na dlhšiu dobu mimo pracovného času, oznámil to žalovanému 2/. Kľúče od vozidla možno boli v šuplíku predtým ako ich mal on. Nemá vedomosť o tom, že by existovali viaceré kľúče.

8. Svedok G. H. uviedol, že pozná žalovaného 1/ od detstva. Žalovaný 1/ pracoval v hoteli E. u žalovaného 2/ asi v r. 2007 až jeseň 2009 a mal tam k dispozícii vozidlo Opel Omega, strieborná metalíza, 24 hodín denne s kľúčami, na ktorom sa svedok vozil ako spolujazdec. Viackrát ho bol na hoteli navštíviť. Mal na starosti zásobovanie, bola tam aj recepcia, o upratovanie sa staral, o chod hotela. Boli spolu aj objednať malinovky, aj kúpiť nejaký tovar. Býval na hoteli. Nepamätá si rozhovor medzi žalovanými ohľadne používania vozidla. Vozidlo bývalo zaparkované za hotelom.

9. Svedok M. W. uviedol, že podnikal v minulosti so žalovaným 1/ v oblasti pohostinstva a teraz sú kamaráti. Vozidlo, na ktorom bola spôsobená dopravná nehoda je vo vlastníctve žalovaného 1/. Žalovaný používal toto vozidlo v čase, keď vykonával úlohu prevádzkara v r. 2008 - 2009 v Hoteli E.. Tam ho navštevoval každé dva, tri dni. Dával tam pokyny, zariaďoval veci, zriaďoval tam internet, dohliadal na chod hotela, boli aj spolu nakúpiť. Žalovaný 1/ používal vozidlo Opel Omega aj na súkromné účely, vozil priateľku. Nebol svedkom toho, že by si pýtal vozidlo od žalovaného 2/, resp. svedkom ich rozhovoru o používaní vozidla. Po nehode žalovaný 1/ ešte chvíľu pracoval v hoteli.

10. Svedok D. V. uviedol, že v roku 2009 pracoval v reštaurácii E. ako čašník a prevádzkoval ju Rana. So žalovaným 1/ nebol v kontakte 7 rokov. Žalovaný 2/ mu predstavil žalovaného 1/ ešte v čase, keď reštauráciu prevádzkoval žalovaný 2/ ako prevádzkara. Žalovaný 1/ zásoboval reštauráciu a je možné,

že vtedy mohol dostať k užívaniu vozidlo. Keď reštauráciu prevádzkoval A., žalovaný 1/ nevykonával žiadne úlohy ohľadne reštaurácie. Nevidel odstavené vozidlo, ale pred reštauráciou je zákaz stáť, preto je možné odparkovať auto iba za hotelom, kam on nevidel. Nevie kde vtedy býval žalovaný 1/. Nevie presne odkedy A. prevádzkoval reštauráciu, je to uvedené na živnosti. Hotel a recepciu naďalej mal žalovaný 2/. Nepamätá sa, že by bol svedkom rozhovoru medzi žalovanými ohľadne používania vozidla.

11. Svedok V. A. uviedol, že od leta 2009 pracoval ako prevádzkar v reštaurácii, predtým pracoval pre žalovaného 2/ ako čašník. Žalovaný sa pohyboval po hoteli E., aj na recepcii, ale nevie čo konkrétne tam robil. Naposledy ho videl asi pred 2 rokmi. V čase keď prevádzkoval reštauráciu svedok, žalovaný 1/ nevykonával žiadne úlohy. Nevie o tom, či žalovaný 1/ používal nejaké vozidlo. Vzadu za hotelom bolo parkovisko. Určite tam bolo nejaké vozidlo.

12. Svedok R. C. R. uviedol, že pozná žalovaných zo súkromnej sféry života, žalovaného 1/ lepšie, už roky sa poznajú. Žalovaný 1/ pracoval ako prevádzkar v hoteli E. asi pred 10-12 rokmi. Párkrát tam za ním bol. Mal k dispozícii vozidlo, strieborný Opel Omega. Vozidlo používal aj na súkromné účely. Videl ho viackrát na ňom, aj cez deň, aj v noci. Párkrát bol žalovaný 1/ za ním v Nových Zámkoch, kde prevádzkoval bar. Kľúče mal žalovaný 1/ u seba, keď ho používal. Nebol svedkom, že by si ich žalovaný 1/ pýtal od žalovaného 2/. Nepamätá si, že by bol svedkom rozhovoru medzi žalovanými ohľadne používania vozidla. V hoteli E. sprostredkoval spoločenskú akciu na prelome 2008/2009 a túto organizoval so žalovaným 1/. Žalovaný 1/ mu nepovedal, že je prevádzkarom hotela, ale svedok to usudzuje z toho, že tam zadeľoval nejaké služby na recepcii, tak isto v kuchyni, napr. potreboval nejaké hrnce z kuchyni, ktoré mu potom doniesol. Bol svedkom rozhovorov medzi žalovaným 1/ a zamestnancami a má za to, že ho brali ako šéfa. Žalovaný 1/ mu pomáhal, napr. aj v deň nehody variť guláš. Žalovaný 1/ nikdy nebol jeho zamestnancom.

13. Svedok A. N. uviedol, že pozná žalovaného 1/ od detstva, chodieval za ním na hotel v Nových Zámkoch E., keď tam žalovaný 1/ pracoval v rokoch 2008-2009. Pôsobil ako prevádzkar, mal na starosti organizovanie hotelu, stravovanie, ubytoval ho aj s kamarátmi, mal na starosti ženy, ktoré pracovali v hoteli, šli spolu do obchodu. Žalovaný 1/ býval v hoteli. Mal k dispozícii vozidlo 24 hodín denne, pokiaľ si dobre pamätá a používal ho aj na súkromné účely, nepamätá si značku, nejaký starší typ. Vlastníkom vozidla bol žalovaný 2/. Nebol svedkom toho, že by si žalovaný 1/ pýtal vozidlo od žalovaného 2/ alebo, že by si bral kľúče od vozidla z recepcie.

14. Svedkyňa B. E. uviedla, že v minulosti žalovaný 2/ bol jej šéfom. Pozná žalovaného 1/ ako jeho známeho. V roku 2009 pracovala v Hoteli E. Nové Zámky ako recepcná. Žalovaný 2/ im nepredstavil žalovaného 1/. Žalovaný 1/ im nedával pokyny, neobjednával nič pre hotel, nevykonával žiadnu prácu, najviac pomocné práce. Na hoteli ho stretávala asi dvakrát do týždňa. Nevie o tom, že by bol zamestnancom hotela. Žalovaný 2/ nechával nejaké kľúče na recepcii, ale o tom ich neinformoval. Ony tam mali svoje kľúče ako recepcné. Žalovaný 2/ tam mal svoje zásuvky a svedkyňa nevie čo v nich bolo. Nevie o tom, že žalovaný 2/ zveril žalovanému 1/ nejaké vozidlo, ona sa s ním neviezla. Nebola svedkom toho, že by si žalovaný 1/ pýtal vozidlo od žalovaného 2/. Žalovaný 1/ býval aj na hoteli, ale nevie uviesť kedy presne.

15. Svedkyňa K. V. uviedla, že žalovaný 2/ bol jej šéfom v hoteli E. a žalovaný 1/ mu vypomáhal. V roku 2009 pracovala na recepcii v Hoteli E.. Žalovaný 2/ jej predstavil raz žalovaného 1/, že mu tam bude vypomáhať. Ten občas vybavil nejaké objednávky, na recepcii ich zvykol zastupovať. Nepamätá sa, že by robil nákupy pre hotel. Žalovaný 2/ zvykol na recepcii nechávať kľúče od vozidla, nepamätá si značku. Nepamätá si, že by si žalovaný 1/ pýtal kľúče od žalovaného 2/.

16. Svedok K. V. uviedol, že žalovaný 2/ bol jeho šéfom v hoteli E.. Žalovaného 1/ videl na hoteli párkrát. Pracoval ako kuchár v rokoch 2007-2011. V roku 2009 prevádzkoval reštauráciu A. a žalovaný 1/ vtedy nemal s reštauráciou nič spoločné. Reštauráciu pravdepodobne prevádzkoval A. aj v čase dopravnej nehody, pretože v predmetnom čase už nerobil vo večerných hodinách. Žalovaný 2/ mu nepredstavil žalovaného 1/. Videl žalovaného 1/ párkrát na hoteli, ale nebol s ním v kontakte, pracoval v kuchyni. Možno si niekedy prišiel vypýtať raňajky, zdá sa mu, že na hoteli občas prespal. Nebol svedkom rozhovoru, kedy by si žalovaný 1/ pýtal vozidlo od žalovaného 2/. Nevie či mal k dispozícii nejaké vozidlo.

17. Žalobca v záverečnej reči zotrval na žalobe v celom rozsahu. Žalovaní mali možnosť plniť žalobcovi dobrovoľne, čo nevyužili, preto trvá na rozhodnutí s plnením žalovaných do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný 1/ zaviniel dopravnú nehodu. Poukázal na § 16 ods. zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, podľa ktorého je vodič povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Žalobca poukazuje na závery znaleckého posudku č. 62/2009: technika a spôsob jazdy vodiča .. nebola správna a svojim vjazdom do protismerného jazdného pruhu poškodeného ohrozil a vytvoril mu prekážku z technického hľadiska náhlu; vzhľadom k tomu, že oproti v protismernom jazdnom pruhu prichádzalo vozidlo poškodeného, vodič .., aby zabránil dopravnej nehode, nemal tohto vodiča ohroziť a nemal meniť smer jazdy doľava, a teda nemal prechádzať do protismerného pruhu; príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bola, že vodič .. zmenil smer jazdy svojho vozidla smerom doľava, a teda prešiel svojim vozidlom do protismerného jazdného pruhu, keď prichádzalo vozidlo poškodeného, ktorého svojim vjazdom ohrozil; zmenu smeru jazdy doľava vodič .. vykonal aj napriek tomu, že musel vidieť oproti prichádzajúce vozidlo, a teda mohol vedieť, že vjazdom do jeho jazdnej dráhy, teda do protismerného jazdného pruhu tohto vodiča ohrozí. V uvedenom prípade nemožno aplikovať liberačné dôvody. Žalovaný 1/ zaviniel ako vodič vozidla dopravnú nehodu pri ktorej došlo ku škode. Uvedená škoda bola spôsobená v čase, keď poistná zmluva už neexistovala z dôvodu, že zanikla zo zákona a žalovaný 2/ rade nemal uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, čím si nesplnil svoju zákonnú povinnosť. Dôsledkom uvedeného bolo v zmysle § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP povinnosťou žalobou poskytnúť z poistného garančného fondu poistné plnenie, ktoré aj v zmysle žaloby žalobca poskytol. Následne vznikol žalobcovi regresný nárok, právo v zmysle § 24 ods. 7 zákona o PZP proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 odseku 2 zákona o PZP na náhradu toho čo plnil poškodenému. Žalovaný 2/ zodpovedá ako prevádzateľ motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla podľa ustanovenia § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka a žalovaný 1/ zodpovedá za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto smere poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 4 Cdo/134/2009 zo dňa 31.10.2010. Žalobca namieta aplikáciu § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný 1/ na podporu svojich tvrdení o tom, že v rozhodnej dobe predmetnú škodu spôsobil skutočne pri výkone pracovnej činnosti pre žalovaného 2/ nepredložil žiadny relevantný dôkaz. Zásadným kritériom pre záver, či v konkrétnom prípade bola škoda spôsobená v rámci činnosti pre inú osobu je totiž miestny, časový a predovšetkým vecný (vnútorný, účelový) vzťah činnosti, pri ktorej bola škoda spôsobená, k prevádzkovej (obchodnej) činnosti inej osoby, teda či objektívne išlo o činnosť konanú pre túto osobu. Žalobca poukázal na § 430 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný 2/ svoje tvrdenia o zmocnení sa motorového vozidla žalovaným 1/ proti jeho vôli v konaní nijakým spôsobom nepreukázal, dokonca je z výpovedí svedkov na súdnych pojednávaniach zrejmé, že žalovaní 1/ mal vozidlo k neustálej dispozícii priamo od žalovaného 2/. Z ustálenej judikatúry (R 70/1969) vyplýva, že napriek výpožičke motorového vozidla zostáva prevádzkovateľ, tohto motorového vozidla aj naďalej jeho prevádzkovateľom. Zároveň je nesporné, že žalovaný 2/ svojou nedbanlivosťou takéto použitie dopravného prostriedku umožnil, keďže ničím nezabezpečil to, aby vozidlo nebolo inou osobou použité (kľúče od vozidla mal pri sebe žalovaný 1/ alebo sa nachádzali nezabezpečené na recepcii hotela, kde mal žalovaný 1/ voľný prístup, pričom s používaním vozidla žalovaným 1/ bol žalovaný 2/ uzročený). Aj v prípade, že žalovaný 1/ by bol uznaný za spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho vozidla, nič by to nemenilo na skutočnosti, že žalovaný 2/ svojou nedbanlivosťou (hoci len nevedomou nedbanlivosťou) takéto použitie vozidla umožnil. Žalobca je tiež názoru, že motívom konania žalovaného 2/ k podaniu trestného oznámenia voči žalovanému 1 /, ktoré podal žalovaný 2/ takmer 2 roky od dopravnej nehody, a teda v čase, keď mu bola zo strany žalobou doručená výzva na plnenie, bola snaha zbaviť sa povinnosti, ktorá mu vznikla v súvislosti s nehodou. Žalobca je toho názoru, že žalobou uplatňovaný nárok nie je náhradou škody, preto nie je možné uplatniť moderačné právo.

18. Žalovaný 1/ v záverečnej reči navrhol žalobu voči nemu zamietnuť. V prípade priznania nároku žalobcovi žalovaný 1/ navrhuje nepriznať žalobcovi úroky z omeškania, pretože až po tom ako bude právoplatný rozsudok sa bude dať ustáliť kto je povinný regresný nárok plniť a v akej výške. Žalovaný 1/ uviedol, že pracoval pre žalovaného 2/ ako prevádzkar hotela E. v Nových Zámkoch na základe ústne uzatvorenej pracovnej zmluvy v rokoch 2007 až 2009, za čo mu žalovaný 2/ vyplácal odmenu 700 Eur mesačne a dal mu k dispozícii motorové vozidlo Opel Omega EVČ NZ088DH, ktoré mal k dispozícii na pracovné aj súkromné účely. Kľúče od vozidla mal u seba bez obmedzenia. V januári 2009 odovzdal žalovaný 2/ žalovanému 1/ potvrdenie o zodpovednosti za škodu, z ktorého vyplývalo

poistenie vozidla od 01.01.2009 do 31.01.2009. Dňa 12.09.2009 žalovaný šoféroval vozidlo, keď mu do cesty vbehol veľký jeleň. Žalovaný 1/ sa chcel dostať medzi oproti idúceho vodiča a jeleňa, čo sa mu nepodarilo a zachytil vozidlo G. D., ktorý nijak nereagoval na vzniknutú situáciu. Vodiči idúci za žalovaným 1/ brzdili. Po dopravnej nehode bol žalovaný 1/ práceneschopný 2-3 týždne, potom nastúpil do práce a pracoval v hoteli do konca decembra 2009. Podľa § 428 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Zviera na vozovke sa nachádza nezávisle od konania vodiča, a teda je možné aplikovať liberačné dôvody vo vzťahu k žalovanému 1/. Trestným rozkazom bol žalovaný 1/ uznaný za vinného vo vzťahu k G. D., avšak ani znalecký posudok č. XX/XXXX sa nevenuje skutočnosti, že v prípade ak by nevybočil zo svojej jazdnej dráhy, či by nespôsobil vážnejšiu dopravnú nehodu. Nebolo tiež skúmané, prečo jeho motorové vozidlo nemalo brzdnú dráhu, či sa riadne venoval riadeniu motorového vozidla. Žalovaný 1/ sa v trestnom konaní nebránil, sám sa vysporiadaval psychicky s dopravnou nehodou, nemal finančné prostriedky na právnika. Oznamenie poisťovne L. poisťovňa, a.s. dva roky po dopravnej nehode a tri roky od zaplata poistného je v rozpore s dobrými mravmi a žalovaný 2/ ako spotrebiteľ nebol riadne a včas informovaný o tom, že poistenie zaniklo. Podľa právnej úpravy účinnej v 2009 nemohol žalovaný 2/ uzatvoriť poistnú zmluvu s inou poisťovňou na zostávajúcu časť obdobia, preto poisťovňa mala vyzvať žalovaného 2/ k opätovnému uzatvoreniu zmluvy. Tým, že žalovaný 2/ zaplatil poistné dňa 11.02.2009 prejavil vôľu mať poistenie v poisťovni L. poisťovňa, a.s. Poisťovňa ani po prijatí oznámenia o škodovej udalosti nenamietal, že by žalovaný 2/ nemal byť u nej poistený. Poisťovňa tiež porušila povinnosť vydať žalovanému 2/ potvrdenie o škodovom priebehu do 15 dní od zániku poistenia. Nevyžiadala si zelenú a bielu kartu od vozidla. Žalovaný 2/ vystupoval teda v dobrej viere, že má platné povinné zmluvné poistenie. Žalovaný 1/ preto namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, keďže tento nemal plniť z garančného fondu. Svedecké výpovede boli rozporuplné, ale je nesporné, že žalovaný 1/ pracoval pre žalovaného 2/ ako prevádzkar. Všetci svedkovia, okrem manželky žalovaného 2/ sa vyjadrili, že nikdy neboli svedkom toho, že by si žalovaný 1/ niekedy pýtal vozidlo. Žalovaný 1/ poukázal na to, že žalovaný 2/ podal trestné oznámenie na žalovaného 1/ až dva roky po dopravnej nehode a až po tom, čo si žalobca uplatnil regresný nárok. Teda svedecká výpoveď manželky žalovaného 2/ nie je dôveryhodná, keďže konanie má na ňu ekonomický dopad. Zo svedeckých výpovedí vyplýva, že žalovaný 1/ mohol používať vozidlo na pracovné aj súkromné účely. Svedkovia, okrem manželky žalovaného 2/ nepotvrdili, že kľúče od vozidla boli uložené na recepcii. Žalovaný 1/ trvá na tom, že v čase nehody prevádzkoval reštauráciu hotela žalovaný 2/, ktorej zásobovanie zabezpečoval žalovaný 1/. Živnostenské oprávnenie vzniklo svedkovi A. až 09.09.2009, toto mu nemohlo byť doručené pred dopravnou nehodou. Svedok A. zamestnal zamestnancov až 14.09.2009. Registračnú pokladňu nemal podľa žalovaného 1/ pred 12.09.2009. Túto mal len v mesiaci september bez určenia dátumu a v októbri ju už nemal. V týždni kedy sa stala dopravná nehoda žalovaný 2/ ešte vytváral obedové menu. Žalovaný 1/ zásoboval okrem reštaurácie aj recepciu a hotel. Žalovaný 1/ nedostal žiadny pokyn na odovzdanie vozidla a kľúčov. Žalovaný 1/ poukázal na Nález Ústavného súdu SR z 31.01.2019, sp. zn. ÚS 377/2018, v zmysle ktorého je potrebné aj v tomto konaní skúmať primeranosť náhrady s ohľadom na to, či sa jedná o sumu konečnú, zohľadniť okolnosti, za ktorých škoda vznikla a skúmať pomery toho, kto škodu spôsobil. G. D. si uplatnil nárok na náhradu škody v konaní vedenom na tunajšom súde sp. zn. 30C/206/2013 vo výške 26.040 Eur. V súčasnosti je výška sumy uplatňovanej voči žalovanému 1/ 60.000 Eur (vrátane príslušenstva). Nie je zrejmé či sa výška škody bude zvyšovať.

19. Žalovaný 2/ v záverečnej reči navrhol súdu žalobu zamietnuť a jemu priznať náhradu trov konania. Jeho obrana spočíva v tom, že v čase dopravnej nehody mal žalovaný 2/ motorové vozidlo poistené v spoločnosti L. poisťovňa, a.s. Žalovaný 2/ je v pozícii spotrebiteľa, v danom čase nemal možnosť uzatvoriť poistenie s inou poisťovňou, L. poisťovňa, a.s. sa správala tak ako by poistenie trvalo. Prijala poistné, nevrátila ho a žalovaného 2/ neinformovala, že poistenie zaniklo. Urobila tak až prípisom z 10.06.2011. V prípade, že sa súd nestotožní s danou obranou, žalovaný 2/ trvá na tom, že nenesie spoločnú zodpovednosť so žalovaným 1/. V súdnej praxi sa za nedbanlivosť prevádzkovateľa považuje len porušenie takej povinnosti, ktorá je uložená všeobecne záväzným predpisom a takúto, ani inú povinnosť žalovaný 2/ neporušil. S odkazom na § 428 OZ, žalovaný 2/ nemohol ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré od neho možno vyžadovať škode zabrániť. Aj svedkyňa G. E. A. potvrdila, že žalovaný 2/ zakázal žalovanému 1/ v predmetný deň použiť motorové vozidlo. Jej výpoveď nemožno spochybňovať len z dôvodu, že je manželkou žalovaného 2/, keďže v konaní vypovedala ako svedkyňa pod prísahou. Naopak, žalovaný 1/ ako súdne trestaný nie je vierohodnou osobou, žalovanému 2/ nevrátil motorové vozidlo, ktorým mala byť spôsobená škoda a ani mu nenahradil škodu, ktorá žalovanému 2/ tým vznikla. Žiadny zo svedkov neuviedol, že by bol pri nejakom rozhovore medzi

žalovanými, ide o kamarátov žalovaného 1/, ktorým sa žalovaný 1/ mohol prezentovať tak, že je prevádzkarom hotela, kým nikdy nebol, rovnako ani zamestnancom. V danom čase mal žalovaný 2/ 96 zamestnancov, nie je logické, prečo by nezamestnal aj žalovaného 1/. Z výpovedí svedkov V., A. a V., z výpisu živnostenského registra svedka A., účtovných dokladov žalovaného 2/ vyplýva, že v čase nehody žalovaný 2/ neprevádzkoval reštauráciu, ale prevádzkoval ju svedok A.. Preto z uvedeného dôvodu nemohol žalovaný 1/ používať motorové vozidlo neobmedzene. Ak žalovaný 1/ použil vozidlo, tak len s predchádzajúcim súhlasom žalovaného 2/. Recepčné hotela, V. a E. zväčša vypovedali, že žalovaný 1/ nebol v čase nehody prevádzkar hotela, ani reštaurácie a že kľúče od vozidla sa nachádzali na recepcii o čom mal vedomosť žalovaný 1/ keďže im zvykol pomôcť alebo ich zastúpiť. Žalovaný 1/ bol odsúdený súdom prvej inštancie za to, že napriek nesúhlasu žalovaného 2/ použil jeho motorové vozidlo. Žalovaný 2/ teda nemôže niesť zodpovednosť za škodu spôsobenú vozidlom, ktoré riadila osoba, ktorej vozidlo nezveril a táto osoba ho použila neoprávnené. V súčasnosti je vec v odvolacom konaní. Preto žalovaný 2/ navrhol súdu prerušiť konanie do skončenia trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 4T/129/2015, pretože ide o skutočnosť, ktorá má významný vplyv na rozhodnutie v tejto veci. Predchádzajúce rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci návrhu na prerušenie konania nevyklučuje prerušenie konania v tomto štádiu konania. Žalovaný 2/ sa stotožnil s právnym názorom žalovaného 1/ s odkazom na ním predložený ústavný nález, že je vždy potrebné skúmať okolnosti celého prípadu a pomery účastníkov s ohľadom na prípadné rozhodovanie o výške nároku. Všetky strany obdržali záverečné reči ostatných strán a mali možnosť sa k nim vyjadriť.

20. Súd sa oboznámil a vykonal nasledovné listinné dôkazy: výpis z evidencie vozidiel, výzva na náhradu poistného plnenia zo dňa 25.05.2012 adresovaná žalovanému 2/ vrátane doručky, odpoveď žalovaného 2/ zo dňa 22.06.2012, uznesenie Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality W.: O.-XXX/OVK-NZ-XXXX zo dňa 09.11.2011, oznámenie žalobcu o zastavení vymáhania pohľadávky voči žalovanému 2/ zo dňa 26.06.2012, oznámenie škodovej udalosti, uplatnenie nároku na náhradu škody, výzva poškodeného na úhradu škody zo dňa 16.11.2010, marketingová dohoda, potvrdenie o podaní daňového priznania poškodeného za rok 2008, žiadosť o náhradu škody z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia zo dňa 02.03.2011, lekárske posudky o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia (č.l. 42, 63), lekárska prepúšťacia a ošetrovateľská správa, daňové priznanie za rok 2009 vrátane sprievodného listu, potvrdenie riaditeľa futbalového klubu zo dňa 08.02.2011, oznámenie L. poisťovňa, a.s. o poistnom plnení vo výške 6.435 Eur zo dňa 27.09.2010, výške 2.383 Eur zo dňa 30.03.2011, lekárske správy poškodeného, výzva VZP a.s. na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť zo dňa 04.05.2011, oznámenia L. poisťovňa, a.s. adresované žalobcovi o úhrade škody poškodenému zo dňa 28.03.2012, výpis z účtu žalobcu o úhrade žalovanej sumy z účtu H., a.s., emailová komunikácia žalobcu s poisťovňami o existencii zmluvy o poistení PZP, výzva žalobcu na úhradu poistného plnenia zo dňa 25.05.2012 adresovaná žalovanému 1/ vrátane doručky (č.l. 120-122), pokus o zmier v zastúpení žalobcu advokátom zo dňa 14.08.2012, uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Zámky 1 Pv 161/11-41 zo dňa 08.11.2012, záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu, zápis o prehliadke poškodeného vozidla, oznámenie o L. poisťovňa, a.s. o poistnom plnení zo dňa 23.08.2012, znalecký posudok č. 7/2010 B.. G. E., výzva H. a.s. na úhradu zo dňa 04.05.2011, oznámenie L. poisťovňa, a.s. o poistnom plnení zo dňa 04.05.2012, vyúčtovanie L. poisťovňa, a.s. zo dňa 12.10.2012, vyúčtovanie L. poisťovňa, a.s. zo dňa 02.11.2012, výpisy z H. a.s. z 10-11/2012, fotokópia vyšetrovacieho spisu W.: O.-XXX/OVK-NZ-XXXX, uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky X Pv XXX/XX-XXXX-XX zo dňa 05.08.2014, vyjadrenie L. poisťovňa, a.s. k žalobe v konaní sp. zn. XXRo/XXX/XX zo dňa 17.12.2013, list L. poisťovňa, a.s. adresovaný žalovanému 2/ zo dňa 04.12.2008, oznámenie L. poisťovňa, a.s. o zániku poistenia pre nezaplatenie poistného a upomienka zo dňa 10.06.2011, výpis z inkasného účtu poistnej zmluvy za obdobie od 13.12.2007 do 21.06.2017, zápisnica o hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. XT/XXX/XX, poistná zmluva medzi L. poisťovňa, a.s. a žalovaným 2/ zo dňa 12.12.2007 vrátane prílohy 1, rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 12.09.2017 a z 09.01.2019, prehľad tržieb za rok 2009, zoznam zamestnancov, výpis zo živnostenského registra, poskytnutie súčinnosti z Daňového úradu zo dňa 05.11.2018, lustrácie v Sociálnej poisťovni ohľadne D. V., V. A., potvrdenie o poistení zodpovednosti vystavené L. poisťovňa a.s. č. 6542970826/1, asistenčná karta L. poisťovňa a.s., tržby kuchyne, reštaurácie v 2009, ústavný nález ÚS SR IV. S znalecký posudok B.. M. H. č. XX/XXXX. Strany nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, na čo súd vyhlásil dokazovania za skončené a dňa 07.10.2019 súd vyhlásil rozsudok tak ako to vyplýva z jeho výrokovkej časti.

21. Súd na danú vec aplikoval najmä nasledovné právne normy:

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného v čase dopravnej nehody, dňa 12.09.2009; ďalej len „ZoPZP“), povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má nájomca.

Podľa § 4 ods. 1 ZoPZP, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 ZoPZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,...

Podľa § 4 ods. 3 ZoPZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

Podľa § 4 ods. 3 ZoPZP, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 4 ZoPZP účinného 01.02.2009, poistenie zodpovednosti zanikne tiež, ak poistné nebolo zaplatené do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti, ak pre takýto prípad nebola v poistnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti.

Poistenie zodpovednosti zanikne uplynutím tejto lehoty. Podľa ods. 5 predmetného ust., ak poistenie zodpovednosti zanikne počas poistného obdobia pre neplatenie poistného, osoba, ktorá má povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu podľa § 3 tohto zákona, je povinná uzavrieť poistnú zmluvu na zostávajúcu časť poistného obdobia s doterajším poisťovateľom. Poistná zmluva uzavretá počas tohto poistného obdobia s iným poisťovateľom je neplatná. Podľa ods.6 predmetného ust., po zániku poistenia zodpovednosti s výnimkou zániku poistenia zodpovednosti na motorové vozidlá podľa § 27 je poistník povinný bez zbytočného odkladu odovzdať poisťovateľovi potvrdenie o poistení zodpovednosti a zelenú kartu.

Podľa § 15 ods. 1 ZoPZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 24 ods. 2 písm. b) ZoPZP, kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

Podľa § 24 ods. 3 ZoPZP, poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona.

Podľa § 24 ods. 7, prvá veta ZoPZP, kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila.

Podľa § 2 písm. f) ZoPZP, na účely tohto zákona sa rozumie poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti.

Podľa § 2 písm. j) ZoPZP, prevádzkovateľom motorového vozidla fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom.

Podľa § 24 ods. 9 ZoPZP, kancelária môže na základe dohody poveriť člena kancelárie výkonom pôsobnosti podľa odsekov 2, 7 a 8 v mene a na účet kancelárie.

Podľa § 420 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení účinnom v čase dopravnej nehody, dňa 12.09.2009; ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 427 ods. 1 a 2 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Podľa § 429 OZ, prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

Podľa § 430 ods. 1 OZ, namiesto prevádzateľa zodpovedá ten, kto použije dopravný prostriedok bez vedomia alebo proti vôli prevádzateľa. Prevádzateľ zodpovedá spoločne s ním, ak takéto použitie dopravného prostriedku svojou nedbalosťou umožnil.

Podľa § 438 ods. 1 OZ, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

Podľa § 164 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „CSP“), ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

Podľa § 162 ods. 3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2, 3, 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

22. Súd návrh žalovaného 2/ na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. XT/XXX/XXXX zamietol z dôvodu uvádzaného už v uznesení odvolacieho súdu zo dňa 06.10.2015, od ktorého názoru sa súd neodklonil ani v tomto štádiu konania, keďže spoločnú zodpovednosť prevádzkovateľa by bolo možné založiť aj v prípade preukázania neoprávneného použitia dopravného prostriedku vo vzťahu ku konaniu, ktorým umožní inému zneužitie dopravného prostriedku. V čase vyhlásenia dokazovania za skončené v tomto konaní (a ani následne), súd nemá vedomosť o právoplatnom skončení trestnej veci. Keďže podľa vedomosti súdu v súčasnosti prebieha odvolacie konanie, súd vychádzal z prezumpcie neviny žalovaného 1/ ohľadne neoprávneného použitia vozidla žalovaného 2/ a dôkazy súd hodnotil vo vzťahu k zodpovednosti žalovaných za škodu v zmysle vyššie citovaných ustanovení výlučne na základe dokazovania vykonaného v tomto konaní.

23. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že uplatnený nárok žalobcu je dôvodný v časti. Žalobca splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo ZoPZP tým, že uhradil poškodenému škodu. Pretože žalovaný 2/ nespĺnil svoju zákonom stanovenú povinnosť v súlade s § 3 ods. 1 ZoPZP, vznikol žalobcovi voči žalovaným oprávnený nárok na základe ustanovenia § 24 ods. 7 zákona o PZP, a to právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 odseku 2 ZoPZP, na náhradu toho, čo za neho plnil. Z citovaných ustanovení § 24 ZoPZP vyplýva, že predpokladom úspešného priznania nároku uplatneného v zmysle § 24 ods. 7 ZoPZP je: a) skutočnosť, že kancelária poisťovateľov (žalobca) vyplatila poškodenému poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (čo v konaní pred súdom nebolo sporné), b) za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. V danom prípade si žalobca žalobou, ktorú súd posúdil ako v časti dôvodnú uplatnil voči žalovanému regresný nárok na plnenie podľa ustanovenia § 24 ods. 7 ZoPZP, nakoľko z poistného garančného fondu poskytol poškodenému G. D. poistné plnenie celkovo vo výške 20.130,74 Eur z čoho 2.383 Eur predstavuje náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, 6.435 Eur náhradu za bolestné, 7.125,53 Eur náhradu nákladov vynaloženú na zdravotnú starostlivosť a suma 4.160,21 Eur predstavuje náhradu nákladov v súvislosti s poškodením motorového vozidla poškodeného, všetko v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou dňa 12.09.2009 v čase, keď podľa skutkových zistení poistenie zodpovednosti predmetného motorového vozidla v zmysle ustanovenia § 9 ods. 4 ZoPZP zaniklo, pretože žalovaný 2/ neuhradil včas poistné. Z poistnej zmluvy zo dňa 12.12.2007 (č. návrhu 1330050318) medzi spoločnosťou L. poisťovňa a.s. a žalovaným 2/ vyplýva, že poistné obdobie je jeden kalendárny rok. Bežné poistné je splatné prvý deň príslušného poistného obdobia, teda za rok 2009 bolo poistné splatné dňa 01.01.2009. Podľa § 9 ods. 4 ZoPZP účinného v danom čase, poistenie zodpovednosti zanikne tiež, ak poistné nebolo zaplatené do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti, ak pre takýto prípad nebola v poistnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti. Poistenie zodpovednosti zanikne uplynutím tejto lehoty. Poistné žalovaný 2/ uhradil až dňa 11.02.2009, čo nebolo v konaní sporné. Nezaplatením poistného, splatného 01.01.2009 v dohodnutej lehote splatnosti zaniklo v zmysle ustanovenia § 9 ods. 4 Zákona o povinnom zmluvnom poistení poistenie zodpovednosti motorového vozidla žalovaného 2/ dňa 01.02.2009 o 24:00 hod., to znamená, že v čase vzniku škody nebolo motorové vozidlo žalovaného 2/ povinne zmluvne poistené. To, že poisťovňa neoznámila žalovanému 2/ zánik poistenia, pričom naďalej konala tak, ako keby poistenie zodpovednosti trvalo je irelevantné, pretože zánik poistenia nezaplatením poistného do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti nastáva priamo zo zákona a poisťovateľ nie je povinný tento zánik poistenia poistníkom oznamovať, tak ako je to v prípade všeobecných druhov poistenia, na ktoré sa vzťahuje všeobecná úprava poistenia podľa Občianskeho zákonníka. /podobne aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. XXCo/XXX/XXXX zo dňa 07.06.2019/

24. K zodpovednosti žalovaného 2/: Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov upravená v § 427 až § 431 je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. To však neznamená, že škoda spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku nemôže byť zavinená. Zavinenie však nie je podmienkou vzniku tejto zodpovednosti. Ustanovenie § 427 upravuje subjekt tejto zodpovednosti bez ohľadu na to, prevádzkou akého dopravného prostriedku bola škoda spôsobená. Zodpovednosť za škodu podľa § 427 spočíva v tom, že ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku. Medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou škodou musí byť príčinná súvislosť. Čo treba považovať za osobitnú

povahu prevádzky Občiansky zákonník priamo nevymedzuje. Osobitná povaha spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku. Zdroju zvýšeného nebezpečenstva nemožno čeliť ani vhodnými opatreniami technického charakteru pri udržiavaní dopravných prostriedkov v stave spôsobilom na riadne užívanie, ani riadnym spôsobom ich užívania v súlade s príslušnými pravidlami premávky. Zdroje zvýšeného nebezpečenstva spočívajú často v skutočnostiach, na ktoré ani prevádzkovateľ, ani vodič nemôžu vplyvať. Preto je odôvodnená objektívna zodpovednosť. V záujme ochrany tretích (nezúčastnených) osôb sa riziko z prevádzky prenáša výlučne len na prevádzkovateľa. U prevádzkovateľa motorového vozidla (kde škodlivé udalosti nastávajú vzhľadom na rozvoj motorizmu najčastejšie) je toto riziko znášania následkov zodpovednosti za škody spôsobené ich prevádzkou zmiernené tým, že každý prevádzkovateľ je zo zákona poistený pre prípad vzniku svojej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (zákon č. 381/2001 Z.z.). Objektmi zodpovednosti za škodu vyvolanou osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku sú fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu. Občiansky zákonník nevymedzuje pojem prevádzkovateľ dopravného prostriedku; je to pojem širší ako pojem vlastník, pretože okrem vlastníka zahŕňa aj inú osobu, ktorá je na základe iného než vlastníckeho práva oprávnená na trvalú prevádzku motorového vozidla. Prevádzkovateľ, ktorý požičal inému motorové vozidlo ostáva prevádzkovateľom motorového vozidla, a tým aj zodpovedným za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky /rozsudok Krajského súdu sp. zn. XCo/XX/XXXX zo dňa 27.05.2019/ Nitra.

25. Skutočnosť, že žalovaný 2/ je prevádzkovateľom vozidla nebola v konaní spornou. Žalovaný 2/ vo svojom výsluchu uviedol, že vozidlo používal on, ale v danom čase (dopravnej nehody) ho nepoužíval, keďže používal iné vozidlo. Nevie o iných ľuďoch, ktorí by ho používali, možno rodinní príslušníci. Na otázku či niekedy požičal vozidlo žalovanému 1/ uviedol, že ho žalovaný 1/ na vozidle viezol, ale nevie či ho riadil aj sám. Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 09.01.2019 vyplýva, že žalovaný 2/ uviedol, že v čase keď prevádzkoval reštauráciu a bar tak poskytol žalovanému 1/ vozidlo. V čase dopravnej nehody už reštauráciu neprevádzkoval. Vozidlo poskytol žalovanému 1/ tak desaťkrát. Žalovaný si pýtal súhlas na poskytnutie vozidla a v deň dopravnej nehody mu vyslovene nedal súhlas, čoho svedkom bola aj jeho vtedy priateľka, G. E. A.. Kľúče od vozidla boli buď na recepcii alebo u neho. Žalovaný 1/ naopak tvrdí, že vozidlo používal neobmedzene na pracovné účely, keďže podľa jeho tvrdenia vykonával v hoteli E. prevádzkara na základe ústne uzatvorenej dohody a vozidlo používal aj na súkromné účely. Kľúče od vozidla mal u seba. Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 09.01.2019 vyplýva, že žalovaný 1/ uviedol, že si nespomína, že by mu niekedy žalovaný 2/ zakázal nejakým spôsobom nakladať s vozidlom. Pred každou jazdou neriešil so žalovaným 2/ kam ide a na čo ide, oznamoval mu to len vtedy, keď bolo niečo špeciálne. Iba manželka žalovaného 2/ ako svedkyňa, čo nebolo sporné ani v trestnom konaní, potvrdila tvrdenie žalovaného 2/, že žalovaný 1/ si pýtal dňa 12.09.2009 (pred dopravou nehodou) vozidlo od žalovaného 2/ a tento mu vyslovene nedal súhlas. Súd sa v tomto prípade stotožnil s námietkou žalovaného 1/, že výpoveď t.č. už manželky žalovaného 2/ nie je možné vyhodnotiť bez toho, aby súd zobral do úvahy aj všeobecný ekonomický záujem manželky žalovaného v konaní na výsledku konania. Rovnako súd posudzuje aj dôveryhodnosť výpovedí svedkov, ktorí sú kamarátmi, resp. známymi žalovaného 1/, G. H., Libora W., C. R., A. N., ktorí všetci potvrdili, že žalovaný 1/ používal vozidlo, aj na súkromné účely, pričom kľúče mal pri sebe. Svedkyňa G. E. A. ďalej uviedla, že žalovaný 1/ si od žalovaného 2/ pri žiadaní o vozidlo kľúče nepýtal. Kľúče od auta sa podľa jej vedomosti vo všeobecnosti nachádzali na recepcii v šuplíku, ale neoverovala si v ten deň či tam kľúče boli. Uviedla, že žalovaný 2/ nešiel preveriť kľúče potom, čo mal zakázať žalovanému 2/ použiť vozidlo. Žalovaný 2/ sám uviedol, že kľúče od vozidla boli v šuplíku na recepcii, ktorý nebol zamknutý. Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 09.01.2019 vyplýva, že žalovaný 2/ uviedol, že vozidlo bolo odparkované za hotelom. Ostatní svedkovia vypočutí v tomto konaní nevylúčili, ani nepotvrdili, že by žalovaný 1/ mal k dispozícii vozidlo. Svedkyne, recepčné hotela, B. E. a K. V. potvrdili, že žalovaný 2/ nechával nejaké kľúče o nejakého vozidla na recepcii. Svedkyňa B. E. uviedla, že nevie o tom, že by mal žalovaný 1/ zverené nejaké vozidlo. Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 09.01.2019 vyplýva, že svedkyňa K. V. uviedla, že žalovaný 1/ mal nejaké vozidlo, ktoré patrilo žalovanému 2/, pričom v dňoch kedy pracovala, videla, že žalovaný 1/ vozidlo využíval. Kľúče od vozidla videla aj na recepcii. Nebola svedkom toho, že by žalovaný 2/ zakazoval žalovanému 1/ používanie vozidla. Svedkyňa B. E. v prípravnom konaní uviedla, že podľa jej názoru žalovaný 1/ vozidlo neukradol, ale mal ho k dispozícii. Predmetom dokazovania bolo aj to, do akého času žalovaný 2/ prevádzkoval reštauráciu v hoteli E., pretože podľa tvrdenia žalovaného 1/, tento mal zásobovať reštauráciu a ja žalovaný 2/ v trestnom konaní uviedol (ako je

uvedené vyššie), že poskytol žalovanému 1/ vozidlo, keď prevádzkoval reštauráciu a bar. Žalovaný 2/ tvrdí, že v čase dopravnej nehody už reštauráciu neprevádzkoval. Žalovaný 1/ tvrdí opak. Je pravda, že v čase dopravnej nehody už mal nový prevádzkar V. A. reštaurácie živnosť na jej prevádzkovanie a tento uviedol, že ju prevádzkoval od leta 2009. Žalovaný 1/ tvrdí, že vykonával aj iné činnosti pre hotel. Svedkyňa K. V. uviedla, že žalovaný 1/ občas vybavil nejaké objednávky, na recepcii ich zvykol zastupovať. To čo došlo zo strany žalovaného 1/ k prečinu neoprávneného použitia vozidla je predmetom trestného konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. XT/XXX/XXXX, ktoré nie je t.č. právoplatne skončené. Avšak, ako súd uviedol vyššie, ani v prípade odsudzujúceho trestného rozsudku v danej veci nie je vylúčená spoločná zodpovednosť žalovaných v prípade, že použitie dopravného prostriedku svojou neobalnosťou umožnil. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný 2/ svojou neobalnosťou umožnil použitie vozidla žalovaným 1/, resp. inou osobou, keďže v konaní má súd za preukázané, že vozidlo aj nechával odparkované za hotelom a kľúče od vozidla na recepcii v nezamknutej zásuvke. Z dokazovania tiež vyplynulo, že žalovaný 1/ používal, najmenej desaťkrát, vozidlo s vedomím žalovaného 2/, pričom nikto nebol svedkom toho, že by si niekedy vozidlo pýtal, okrem svedkyne G. E. A. v deň dopravnej nehody dňa 12.09.2009. Na základe uvedeného nesie žalovaný 2/ zodpovedá za škodu spoločne a nerozdielne s vodičom vozidla.

26. K zodpovednosti žalovaného 1/: „Zákon výslovne nevymedzuje okruh osôb, ktoré treba považovať za osoby poistené. Úmyslom zákonodarcu však bolo vymedziť okruh osôb, ktorých zodpovednosti sa poistenie týka, čo najširšie (viď text dôvodovej správy k návrhu zákona k § 2). Tomu zodpovedá aj samotné znenie ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., obsahom ktorého nie je taxatívny výpočet osôb, na ktoré sa vzťahuje povinné zmluvné poistenie. Okruh týchto subjektov je tu určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žiadnu výnimku z okruhu osôb v závislosti na tom, či niektorá osoba zodpovedá na základe objektívnej zodpovednosti podľa § 427 a nasl. OZ alebo zodpovednosti založenej na zavinení v zmysle § 420 OZ, zákon neupravuje. To znamená, že poisteným podľa tohto zákona je nielen prevádzkovateľ a ďalšie osoby zodpovedajúce za škodu podľa § 427 a nasl. OZ, ale aj osoby zodpovedajúce za škodu za podmienok uvedených v ustanovení § 420 OZ, ktorou môže byť napr. aj vodič vozidla. Ustanovenie § 2 písm. f/ zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 4 ods. 1 citovaného zákona treba preto vykladať tak, že poisteným sa rozumie každý, kto za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá, bez zreteľa na to, či ide o osobu zodpovedajúcu za škodu na základe objektívnej zodpovednosti podľa § 427 a nasl. OZ alebo o osobu zodpovedajúcu za podmienok uvedených v ustanovení § 420 OZ. V nadväznosti na vyššie uvedené je potom treba interpretovať aj ustanovenie § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. tak, že poisťovňa má nárok na náhradu poistného plnenia, okrem poisťníka, proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Poisťovňa má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi motorového vozidla. Podľa dovolacieho súdu opačný výklad citovaného ustanovenia nemá oporu v zákone.“ /rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31. 8. 2010, sp. zn. 4 Cdo 54/2009/ V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR 4 Cdo/190/2014 z 24.06.2015: „Ustanovenie ods. 7 veta prvá v spojení s § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 328/2001 Z.z. je potrebné vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi (pri prevádzke tuzemského motorového vozidla je vodič povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti a teda presvedčiť sa, či je vozidlo poistené).“ Žalovaný 1/ teda za uvedenú škodu zodpovedá a je voči nemu daný postihový nárok žalobcu, ktorý súvisí s nesplnením povinnosti presvedčiť sa, či je vozidlo poistené. Vodič pri jazde motorovým vozidlo je vždy povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti. Z hľadiska postihového nároku je podstatná povinnosť vodiča presvedčiť sa, či je vozidlo poistené. Uvedený záver vyplýva aj z Rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. XXCo/XXX/XXXX z 15.03.2017.

27. V prejednávanej veci nie je možná aplikácia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Žalovaný 1/ síce tvrdil, že vozidlo používal aj na pracovné účely pre žalovaného 2/, ale v čase dopravnej nehody riešil súkromné záležitosti. Tak ako uviedol žalobca, zásadným kritériom pre záver, či v konkrétnom prípade bola škoda spôsobená v rámci činnosti pre inú osobu je totiž miestny, časový a predovšetkým vecný (vnútorný, účelový) vzťah činnosti, pri ktorej bola škoda spôsobená, k prevádzkovej (obchodnej) činnosti inej osoby, teda či objektívne išlo o činnosť konanú pre túto osobu. V danej veci o takúto činnosť žalovaného 1/ pre žalovaného 2/ v čase

dopravnej nehody zjavne nešlo. V prejedávanej danej veci ale bola sporná skutočnosť, či žalovaný 1/ zaviniel dopravnú nehodu, ktorou bola spôsobená škoda. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezaviniel. Žalovaný 1/ poukazuje na to, že žalovaný 1/ nemohol zabrániť škode ani pri vynaložení všetkého úsilia. S odkazom na § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin. Žalovaný 1/ bol trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. XXT/XX/XXXX zo dňa 01.06.2011, právoplatným dňa 03.05.2012, uznaný za vinného za prečin ublíženia na zdraví G. D. pri dopravnej nehode dňa 12.09.2009. Rovnako v znaleckom posudku B.. M. H. č. č. 62/200, kde sa znalec vyjadruje k možnosti zabrániť dopravnej nehode u oboch vodičov, znalec konštatuje, že vodič vozidla zn. D. Y. D. nehode nemohol zabrániť a vodič vozidla zn. Opel O. Y. U nemal meniť smer jazdy doľava a teda nemal prechádzať do protismerného jazdného pruhu. Na základe uvedeného má súd za to, že nie sú dané dôvody na exkulpáciu. Preto ak žalobca spôsobenú škodu poškodenému z titulu dopravnej nehody zaplatil, čo v konaní sporné nebolo, má aj voči žalovanému 1/ postihové právo.

28. V konaní nebolo namietané, že moderačné právo podľa § 450 OZ nemožno v tomto prípade aplikovať, lebo predmetom konania nie je náhrada škody, hoci účelom poisťného plnenia je škodu nahradiť. Žalovaní ale poukázali na Nález Ústavného súdu SR z 31.01.2019, sp. zn. ÚS XXX/XXXX, v zmysle ktorého je podľa nich aj v tomto konaní potrebné skúmať primeranosť náhrady s ohľadom na to, či sa jedná o sumu konečnú, zohľadniť okolnosti, za ktorých škoda vznikla a skúmať pomery toho, kto škodu spôsobil. Žalobca sa k aplikácii predmetného ústavného nálezu na danú vec nevyjadril (okrem nemožnosti uplatniť moderačné právo). V predmetnej veci je podľa názoru súdu potrebné aplikovať výlučne ZoPZP, teda v prípade poisťovania zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nie je možné aplikácia § 826 OZ. Z predmetného ústavného nálezu vyplýva: „Regresná náhrada má plniť výchovný a nie likvidačný účel, a má zohľadniť okolnosti, za ktorých došlo k vzniku škody. Primeranosť náhrady možno ustáliť skúmaním výšky sumy vyplatenej z titulu poisťovania (pri zohľadnení, či ide o sumu konečnú alebo o sumu, ktorá sa v budúcnosti bude zvyšovať), zohľadnením okolností, za ktorých škoda vznikla, a tiež skúmaním osobných, zárobkových a majetkových pomerov toho, kto škodu spôsobil. Až posúdením týchto troch komponentov možno dospieť k záveru o tom, či regresná náhrada je primeraná. Aplikácia dvoch komponentov - výšky plnenia a miery jej percentuálneho zníženia a okolností, za ktorých došlo ku škode - nie je dostatočným podkladom pre záver o primeranosti regresnej náhrady. Je nevyhnutné aplikovať súčasne aj tretí komponent, t. j. konkrétne pomery toho, kto škodu spôsobil, lebo len tak možno dosiahnuť účel regresnej náhrady. Skúmanie pomerov toho, kto škodu spôsobil, umožní primerane určiť výšku regresnej náhrady tak, aby plnila výchovný (odstrašujúci) účinok, a vyhnúť sa tomu, aby výška regresnej náhrady nebola príliš nízka - keď nenaplní svoj účel a na druhej strane, aby nebola (ekonomicky) likvidačná.“ Nie je možné ponechať bez povšimnutia, že v prípade uvádzaného nálezu Ústavného súdu SR, žalovaný bol pod vplyvom alkoholu, keď spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej utrpeli škodu na zdraví jeho spolujazdci, pričom bol žalovaný poisťovaný v Slovenskej poisťovni, a.s. pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Účelom poisťovania zodpovednosti je ochrana poisteného, ktorý za týmto účelom platí poisťné, pričom regresný nárok či právo postihu voči poistenému má v takom prípade funkciu výchovnú, čiastočne aj represívnu, ale nikdy nie devastačnú, ohrozujúcu život alebo existenciu poisteného. Ak by poisťovateľ uplatnil postih v plnej výške vyplatených súm, poisťovanie zodpovednosti by stratilo svoj zmysel. Uvedené závery vyplývajú jednak z uvedeného nálezu Ústavného súdu SR, ako aj z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/28/2017 zo dňa 22.02.2018. Samotné ustanovenie § 12 ZoPZP upravuje nárok poisťovateľa na náhradu poisťného plnenia alebo jeho časti, ktoré vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V prípade poisťného plnenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poisťovania zodpovednosti, má Slovenská kancelária poisťovateľov (ďalej len „kancelária“) podľa § 24 ods. 7 ZoPZP nárok na náhradu toho, čo za osobu zodpovednú za škodu plnila. ZoPZP teda neupravuje či aj náhrada, ktorú uplatňuje kancelária voči zodpovednej osobe musí zodpovedať zásade primeranosti. Súd nemá vedomosť o judikáte, resp. rozhodnutí súdov vyššieho stupňa v obdobnej veci ako je vec prejednávaná. ZoPZP zrušil vyhlášku č. 423/1991 Zb. Ministerstva financií Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovoval rozsah a podmienky zákonného poisťovania zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla do 31.12.2001. Podľa § 13, prvej vety vyhlášky, za tuzemské motorové vozidlo vzniká povinnosť platiť poisťné pridelením štátnej poznávacej značky a trvá do zániku motorového vozidla. Podľa § 11 ods. 4 vyhlášky, proti poistenému, ktorý v čase, kedy nastala skutočnosť, ktorá bola dôvodom vzniku poisťnej udalosti, bol v omeškaní s platením poisťného, má poisťovňa právo na náhradu až do 50 % vyplatených súm. Podľa dôvodovej správy k ZoPZP, na rozdiel od dovtedajšej úpravy zákonného poisťovania bolo treba

pri povinnom poistení zodpovednosti upraviť zmluvný spôsob vzniku a zániku poistného pomeru medzi poisťiteľom a vlastníkom, resp. držiteľom motorového vozidla. Aby sa vyhlo nepružnej úprave zakotvanej v § 801 Občianskeho zákonníka, návrh počítal so zánikom poistenia, ak poistné nebolo zaplatené do jedného mesiaca od jeho splatnosti, t. j. do 31. januára nasledujúceho roka. Vzhľadom na nepriaznivý škodový priebeh tohto poistenia nemožno totiž od poisťiteľov žiadať, aby garantovali poistnú ochranu v takom rozsahu, ako sa to predpokladá v § 801 Občianskeho zákonníka. Pozn. súdu: Podľa § 801 ods. 1 až 3 OZ (súčasný znenie), poistenie zanikne aj tak, že poistné za prvé poistné obdobie alebo jednorazové poistné nebolo zaplatené do troch mesiacov odo dňa jeho splatnosti. Poistenie zanikne aj tak, že poistné za ďalšie poistné obdobie nebolo zaplatené do jedného mesiaca odo dňa doručenia výzvy poisťovateľa na jeho zaplatenie, ak nebolo poistné zaplatené pred doručením tejto výzvy. Výzva poisťovateľa obsahuje upozornenie, že poistenie zanikne, ak nebude zaplatené. To isté platí, ak bola zaplatená len časť poistného. Poisťovateľ je povinný doručiť výzvu podľa prvej vety do jedného mesiaca odo dňa splatnosti poistného. Ak nebola výzva podľa predchádzajúcej vety doručená, poistenie zanikne, ak poistné nebolo zaplatené do troch mesiacov odo dňa jeho splatnosti. Lehoty podľa odsekov 1 a 2 možno dohodou predĺžiť. Súdu sa teda javí s použitím historického výkladu ako nespravodlivé, aby kancelária v prípade podľa § 24 ods. 2 psím. b) ZoPZP mohla právo uplatňovať bez akéhokoľvek zohľadnenia okolností daného prípadu. Za účinnosti vyhlášky zákonné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vykonávala Slovenská poisťovňa, a. s. ZoPZP bola zriadená kancelária, ako organizácia, ktorej príspevky jednotlivých poisťovní neslúžia na podnikanie, ale na náhrady škôd z garančného fondu. S odkazom na právnu úpravu, ktorá predchádzala ZoPZP, nie je podľa názoru súdu ani podľa súčasnej právnej úpravy poprieť účel regresnej náhrady. Na rozdiel od poisteného má kancelária proti tomu za koho plnila v prípade nepoisteného vozidla právo na náhradu vždy, t. j. nie iba v taxatívne vymedzených prípadoch (napr. za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla pod vplyvom alkoholu). V prejednávanej veci žalovaný 2/ zaplatil poistné dňa 11.02.2009, t. j. do desiatich dní od zániku poistenia. Žalovaný 2/ uviedol a v konaní nebolo rozporované, že asi až v októbri 2009 sa mu ozvala L. poisťovňa a. s. s tým, že mu mala byť uložená pokuta pre oneskorené oznámenie dopravnej nehody. Následne žalovaný 2/ navštívil pobočku, pričom zamestnanec poisťovne mu žiadnym spôsobom neuviedol, že v danom čase nemal uzatvorenú platnú poistnú zmluvu. Od tohto času až do r. 2011 prebehla komunikácia s poisťovňou výlučne iba ohľadne škodovej udalosti. Opätovne bez toho, aby bol upozornený, že malo dôjsť k skončeniu poistnej zmluvy. To, že údajne nemal poistnú zmluvu mu poisťovňa oznámila písomne až v r. 2011. Rovnako je potrebné zohľadniť okolnosti dopravnej nehody. Je pravda, že žalovaný 1/ bol právoplatne odsúdený za prečin ublíženia na zdraví, keďže nesprávne zareagoval pri tom ako mu do cesty vbehol jeleň. Žalovaný 1/ nebol pod vplyvom alkoholu, škodu nespôsobil úmyselne. V čase nehody bol v domnení, keďže mal pri sebe karty poistenia (resp. boli v aute), že poistenie trvá. Trpel po dopravnej nehode bolesťami hlavy a psychickými problémami, pre ktoré sa nemohol dlhší čas zamestnať. Žalovaný 1/ má ukončené základné vzdelanie, sú voči nemu vedené exekúcie v súhrne ohľadne 10 tis. Eur. V r. 2017 sa oženil a narodila sa mu dcéra. Súčasnosti vykonáva sezónne práce v zahraničí. V súčasnosti je jeho priemerný mesačný zárobok 800-1.000 Eur v čistom. Manželka je na rodičovskej dovolenke. Rodina žije v byte otca žalovaného 1/. Nevlastní žiadny majetok. Žalovaný 1/ nevidí východisko z danej situácie. Žalovaný 2/ je ženatý, má dcéru nar. v 2011. Bývajú v dome rodičov žalovaného 2/ a dokončujú rozostavaný dom v BSM žalovaného 2/ a jeho manželky. Žalovaný 2/ je živnostníkom s mesačným príjmom 663,70 Eur. Súd nemá vedomosť o tom, že by žalovaní vo vzťahu k poškodenému, resp. žalobcovi už plnili, avšak nie je možné vylúčiť ďalšie nároky. Civilné konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 30C/206/2013 o zaplatenie istiny 26.040 Eur s príslušenstvom nie je právoplatne skončené. Súd dospel k záveru, že primeraná náhrada je s ohľadom na všetky hore uvádzané okolnosti, solidaritu žalovaných a celkovú sumu uplatňovaného nároku vo výške 50%, čo zodpovedá aj právnej úprave z pred účinnosti ZoPZP. Vo vyššie uvádzaných prípadoch súdy priznali náhradu v rozsahu jednej tretiny, ale v tomto prípade súd vzhľadom na výchovný účel regresu zohľadnil skutočnosť, že v čase dopravnej nehody nebolo vozidlo poistené. Teda súd priznal celkovo sumu 10.065,37 Eur, ktorá predstavuje 50% z celkovo žalovanej sumy 20.130,74 Eur. V danom prípade s poukazom na Čl. 6 ods. 2 Základných princípov CSP súd zohľadnil špecifickú potrebu na strane žalovaných vyplývajúcu z ich sociálneho postavenia, vyživovacej povinnosti k maloletým deťom a ich príjmu, preto súd umožnil žalovaným priznanú sumu žalobcovi zaplatiť do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Táto lehota im poskytne dostatočný priestor na zabezpečenie si prostriedkov. Súd zvažoval poskytnutie možnosti splatenia dluhu v splátkach, avšak námietku žalobcu, že žalovaní doteraz neplnili voči žalobcovi nárok dobrovoľne v žiadnom rozsahu vyhodnotil ako opodstatnenú.

29. Keďže žalovaní sa dostali do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku, priznal súd žalobcovi aj úroky z omeškania v zákonnej výške v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., resp. v ním uplatnenej výške, ktoré neprevyšuje zákonný nárok, odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí lehoty plnenie (č.l. 15, 120), t.j. vo vzťahu k istine 4.409 Eur (50% z 8.818 Eur) od 26.06.2012 do zaplatenia vo výške 9% ročne. Vo vzťahu k istine 11.312,74 Eur si žalobca uplatnil úroky z omeškania od 22.01.2013 do zaplatenia. Avšak uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu žaloby o istinu 11.312,74 Eur bolo doručené žalovanému 1/, ktorý je zodpovedný spolu so žalovaným 2/ spoločne a nerozdielne až 08.10.2013, preto súd priznal úroky z omeškania z 50% uvedenej sumy 5.656,37 Eur od 08.10.2013 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti uplatňovaného nároku, súd nárok ohľadne úrokov z omeškania zamietol (výrok III.).

30. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Vzhľadom na 50% úspech žalobcu i žalovaných, súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Za každé spracovanie podania a jeho príloh v listinnej podobe a za spracovanie podania a jeho príloh v elektronickej podobe doručeného inak ako do elektronickej schránky súdu, ak zákon ustanovuje povinnosť doručovať podanie do elektronickej schránky súdu, bude uvedená osoba povinná zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 eur.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie vo výroku, v ktorom mu bola uložená peňažná povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).